

KURAYZA OĞULLARINA UYGULANAN TEVRAT'IN HÜKÜMÜ DÜR (5)

(...dünden devam)

2. soruya gelince doğrudur. Tevrat'ın On Emir gibi temel hükümleri ve peygamber öyküleri Kur'ân'da da yepyeni bir üslûp ile yer almıştır. Bu da doğaldır. Çünkü Kur'ân, Tevrat'ın ve İncil'in Allah tarafından verildiğini vurgular ve kendisinin de onları doğrulayıcı ve onların temel içeriklerine uygun olarak indirilmiş olduğunu belirtir. Ancak Prof. Dr. Moris Bukay'ın da belirttiği gibi Kur'ân, Tevrat'ın kıssalarını, tevhîd'e, yani Allah'ın birliği inancına aykırı düşen söylemlerden ayıklayarak nakleder. Meselâ Tevrat Âdem'den Musa'ya kadar 7 bin küsur yıl geçtiğini söyler. Bu ifade bilime terstir. Kur'ân da Âdem kıssasını anlatır ama zaman zikretmez. Böylece eleştiriye yer bırakmaz.

Tevrat da Lût ve Davud kıssalarını anlatır ama Lût'un kızlarıyla yattığını, Davud'un, cepheye sürdüğü komutanının karısıyla yatıp onu hamile bıraktığını, sonra olay ortaya çıkmasın diye komutanı ön safa sürdürüp öldürttüğünü söylerken Kur'ân peygamberler hakkında kuşku uyandıracak bu tür ifadeler yer vermez. Hâsılı Tevrat'ta birçok eleştirilecek yön varken Kur'ân'da tevhide aykırı hiçbir yön yoktur. Ayrıca Tevrat ve İncil'in üslûbu ile Kur'ân'ın üslubu dağlar kadar farklıdır. Kur'ân'da Peygamber'in kendisi devreden çıkar. Sözü bizzat Allah veya onun kelâmını taşımaya aracı olan melek söylerken Tevrat'ta tarih ve rivayet üslubu hâkimdir. Tevrat'ta Allah, sadece İsrail oğullarının Rabbi olarak tanıtılırken Kur'ân'da *âlemlerin Rabbi* olarak tanıtılmaktadır.

Ama temel noktalarda bu kitapların birleşmesi gayet doğaldır. Çünkü Tevrat'ı ve İncil'i vahyeden de Allah'tır, Kur'ân'ı vahyeden de Allah'tır. Allah her peygambere, özel dilleriyle aynı mesajı vermiştir. Musa'ya İbranice, İsa'ya Aramice, Muhammed'e Arapça vayetmiştir. Bu peygamber mesajlarının dili ayrı ama içeriği temelde birdir. Bunu Kur'ân kendisi vurgular: *"Sana söylenen, senden önceki elçilere söylenmiş olandan başka bir şey değildir."* (Fussilet: 43)
